PLASTIC SEA-waraang

3 - 11 กรกฎาคม 2564 **3 - 11 JULY 2021 10.00 - 18.00**

at Art4C | nu Art4C

ARTIST - ศิลปิน **WITAYA JUNMA** วิทยา จันมา

CURATOR - ภัณฑารักษ์ HAISANG JAVANALIKHIKARA ให้แสง ชวนะลิขิกร

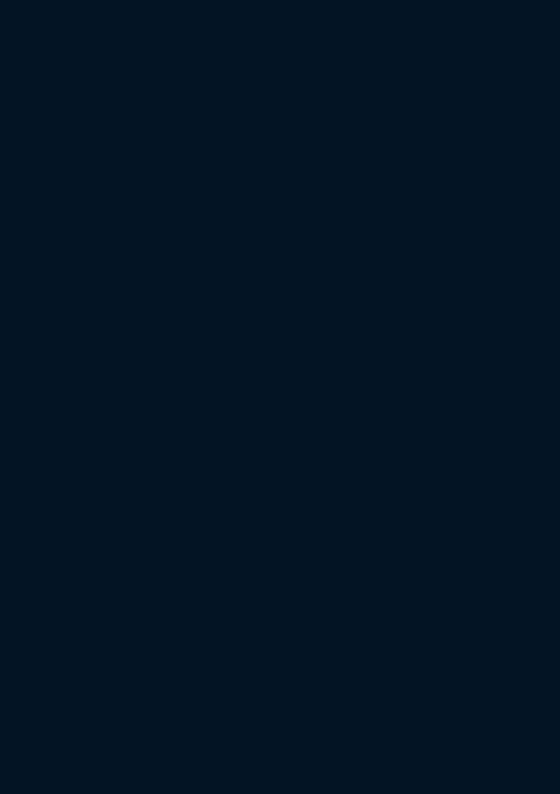

สารบัญ TABLE OF CONTENT

สารบัญ Table of Content	1
บทนำจากคณบดี Foreword from the Dean	2 - 3
ขยะพลาสติกในทะเล Ocean Plastic Pollution	4 - 5
เนื้อหานิทรรศการ Curatorial Statement	6 - 7
ประวัติศิลปิน Artist's Biography	8
ประวัติภัณฑารักษ์ Curator's Biography	9
คณะทำงาน Acknowledgement	10
คำแถลงศิลปิน Artist's Statement	ปกหลัง Back Cover

บทนำจากคณบดี

ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร บิณฑสันต์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เป็นเวลาเกือบสองปีแล้วที่โลกเราใบนี้ได้อยู่ภายใต้สถานการณ์โรคระบาดของ ไวรัสโควิด-19 ซึ่งระหว่างช่วงนี้นั้น ทำให้หลาย ๆ คนได้หยุดและมองสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรามากขึ้น สิ่งหนึ่งที่เห็น อย่างชัดเจนคือการผลักขอบเขตของเทคโนโลยีให้การดำรงชี้วิตมีความราบรื่นขึ้นภายใต้ข้อจำกัด อีกส่วนคือได้ฉุกคิดถึงสภาวะโรคระบาดที่เกิดขึ้นและหันมามองการกระทำของตนเองว่ามีส่วนใน การก่อให้สิ่งนั้นเกิด หรือผู้คนทำอะไรกับโลกใบนี้ไปบ้าง

ในระยะเวลากว่าสองปีนี้ก็เป็นช่วงเวลาที่ทางคณะศิลปกรรมศาสตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ก่อตั้งและดำเนินการ FAAMAI Digital Arts Hub หรือ โครงการศูนย์ปฏิบัติการศิลปกรรม ดิจิทัล และด้วยสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้การทำงานของศูนย์ฯ ต้องมีการปรับตัวตาม สถานการณ์ซึ่งท้าทายแต่ส่งผลให้โครงการและงานบริการต่าง ๆ ได้พลิกแพลงและใช้วิกฤติให้เป็น โอกาสเพื่อนำเสนองานสร้างสรรค์ในหนทางที่อาจจะไม่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปกติ

นิทรรศการ **พลาสติกซี** โดยศิลปิน วิทยา จันมา และภัณฑารักษ์ อ.ดร.ให้แสง ชวนะลิขิกร ได้สร้างแรงผลักดันให้ผู้ชมหันมาทบทวนการกระทำของตนเองที่มีต่อโลกของเรา โดยเฉพาะใน สถานการณิโรคระบาดของไวรัสโควิด-19 นี้ ปัญหาหนึ่งซึ่งตามมาอย่างล้มหลามแต่ไม่ถูกให้ความ สนใจคือการเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาลของขยะโดยเฉพาะขยะพลาสติกจากการบริโภคของเรานั่นเอง นิทรรศการนี้เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและสิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะที่ถูกสร้างขึ้นมาแบบสหศาสตร์ ทั้งวิทย์และศิลป์ มีความลึกซึ้งกระตุ้นจินตภาพของผู้คนโดยที่ไม่ต้องแสดงให้เห็นภาพมากนัก ผลงานศิลปะ **พลาสติกซี** กระตุ้นให้ผู้ชมได้หยั่งรู้ถึงการกระทำด้วยมือของตนเองซึ่งส่งผลกระทบ เป็นทอด ๆ เหมือนระลอกคลื่นที่กระเพื่อมไป

มิถุนายน 2564

FOREWORD FROM THE DEAN

Professor Bussakorn Binson, Ph.D Dean of Faculty of Fine and Applied Art, Chulalongkorn University

It has been almost two years since we started living under Corona virus pandemic. During this time, many people have been in lockdown, and this has given them the opportunity to observe their surroundings. We marveled at how technology could be pushed to help us, but we could also see how so much technological convenience could also negatively impact our lives as well.

The **FAAMAI Digital Arts Hub** (Faculty of Fine and Applied Arts Multidisciplinary Art Innovation Center) has also operated during this period and that has been a great challenge under the circumstances. Projects had to be adjusted to fit the situation, which is part of what we now call, the "new normal."

The new exhibition at ART 4C, *Plastic Sea* by Witaya Junma, curated by Haisang Javanalikhikara D.F.A, motivates audiences to rethink their behaviour towards our planet. This is especially relevant during the current pandemic, as plastic waste pollution has dramatically increased, affecting all our lives through its negative impact; and yet, plastic waste as an environmental issue is largely ignored. The exhibition brings about an interaction between humans and machines, but in this case the machine is an artwork. This interdisciplinary artistic project was innovatively created to touch people's imagination without anyone having to see any concrete visuals of pollution. *Plastic Sea* encourages participants to be very aware of their actions as they can affect everything in the universe like ripples emanating from a pond.

June 2021

ขยะพลาสติกในทะเล

ดร.ศีลาวุธ ดำรงศิริ ดร.ปกฉัตร ชูติวิศุทธิ์ ดร.วิไลลักษณ์ นิยมมณีรัตน์ ดร รัชชามมท์ เปี่ยมใจสว่าง

ในปัจจุบัน ประมาณการกันว่าขยะพลาสติกในทะเลราว 80% มีต้นทำเนิดมาจากบนแผ่นดิน และอีก 20% เกิดขึ้นจากกิจกรรมที่เกี่ยวกับทะเล โดยขยะพลาสติกถูกทิ้งลงสู่มหาสมุทรทั่วโลก อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นปริมาณมากถึงปีละกว่า 10 ล้านตัน สำหรับประเทศไทยประมาณการกันว่ามี ขยะพลาสติกไหลลงสู่ทะเลปีละมากกว่า 30,000 ตัน ขยะพลาสติกเหล่านี้กลายเป็นแพขยะในทะเล หรือล่องลอยทั่วมหาสมุทร ยกตัวอย่างเช่น ขวดน้ำพลาสติก ถุงพลาสติก แก้วพลาสติก หลอด กล่องพลาสติก อวนตกปลาเก่า เส้นเชือกขาด ตาข่ายดักปลา รวมถึงลังพลาสติก ตะกร้า และ เศษพลาสติก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการย่อยสลายโดยแสงแดดร่วมกับกระบวนการทางกายภาพต่าง ๆ ทำให้ ขยะเหล่านี้มีขนาดเล็กลงเรื่อย ๆ จนเล็กกว่า 5 มิลลิเมตร ซึ่งเรียกกันว่า **ไมโครพลาสติก** และยัง คงเล็กลงเรื่อย ๆ จนถึงระดับไมครอนจนมองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ซึ่งนอกจากชนิดของพลาสติก ที่มีความหลากหลาย ขนาดที่เล็กมากจนสังเกตไม่เห็น ยากต่อการจัดเก็บ พลาสติกเหล่านี้ยังมี การปลดปล่อยสารต่าง ๆ ในเนื้อพลาสติกออกมา และยังเป็นตัวกลางดูดซับสารประกอบอินทรีย์ สังเคราะห์ต่าง ๆ ที่เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศแหล่งน้ำ

กล่าวถึงผลกระทบของขยะพลาสติกและไมโครพลาสติกในสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะระบบนิเวศ แหล่งน้ำและทางทะเลพบว่าพลาสติกส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ขยะพลาสติกหรืออวน จากการทำประมงปกคลุมแนวปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และป่าชายเลน ระบบนิเวศเกิดความเสียหาย การถูกกินเข้าไปโดยสัตว์ต่าง ๆ สัตว์ขนาดใหญ่กินขยะพลาสติกขนาดใหญ่ สัตว์ขนาดเล็กกินขยะ พลาสติกขนาดเล็ก สัตว์ที่เล็กจนตามองไม่เห็นกินไมโครพลาสติกที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น เป็นต้น เหตุของการเจ็บป่วย และล้มตายของสัตว์ทะเลนานาชนิด และยังส่งผลกระทบด้านการท่องเที่ยว จากทัศนียภาพที่เสื่อมโทรม และเกิดการปนเปื้อนของไมโครพลาสติกเข้าสู่อาหารที่มนุษย์ใช้บริโภค เราจะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเนื่องเป็นลูกโซ่และย้อนกลับเข้ามาทำร้ายมนุษย์จากการกระทำของมนุษย์เองทั้งสิ้น

OCEAN PLASTIC POLLUTION

Seelawut Damrongsiri, Ph.D. Pokchat Chutivisut, Ph.D. Wilailuk Niyommaneerat, Ph.D. Ratchanon Piemjaiswang, Ph.D.

At present, around 80% of the plastic waste in the oceans comes from land, the remaining 20% is from marine-related activities. A staggering 10 million tons of plastic waste is dumped into the oceans around the world each year. In Thailand, it is estimated that more than 30,000 tons of plastic waste enters to rivers, waterways, and the sea yearly. This plastic waste forms huge islands of plastic rubbish that floats across the ocean. And the waste is made up of plastic bottles, bags, cups, straws, food containers, plastic buckets, baskets, micro-plastic particles and other plastic scraps, including those dumped during marine activities (e.g. fishing nets, lines, ropes).

Plastic is generally a durable material. However, through various natural processes, plastic can be degraded before being washed down into water sources such as river systems and the sea. In particular, the process of photo-degradation can break down the plastic into smaller fragments through exposure to the sun. We call plastic particles degrade to smaller than 5mm as microplastics. These tiny particles continue to break up, becoming smaller and smaller, and they are now found everywhere on the planet, making it almost impossible to identify or remove them from the environment. Furthermore, plastic debris that has been left for a long-time in the water ecosystem can release dangerous pollutants; it can also absorb toxic chemicals from the oceans, acting like a sponge that absorbs the pollution. Obviously, this kind of pollution can be very harmful to organisms in aquatic ecosystems.

Thus, the impact of plastic waste and microplastics affects the ecosystem and marine environment both directly and indirectly. Plastic waste such as discarded fishing nets can cover entire coral reefs, pollute seagrass and mangrove forests, damage the ecosystem and poison aquatic animals. Microscopic particles of plastic are invisible and can eaten by plankton and tiny marine creatures which can cause illness and death to various sea animals. Moreover, the impact of plastic garbage can also have a negative effect on the tourism as it degrades the environment – the very thing that tourists want to see and experience scenery. It is inevitable that microplastics will enter our food chain, which could have serious long-term consequences for the future. We have created this problem, so we have only ourselves to blame. By understanding the problem of plastic in the sea, perhaps we can all begin to change how we use plastics in our lives.

พลาสติกซี

เนื้อหานิทรรศการ

"พลาสติกจะกลายเป็นส่วนประกอบหลักในตำรับอาหารลูกหลานของเรา" - อันโธนี่ ที ฮิกส์

เมื่อนึกถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม การปนเปื้อนของพลาสติกเป็นปัญหาลำดับต้นที่โลกใบนี้ ประสบ อยู่ ถึงแม้ว่าผู้คนตระหนักถึงปัญหาของการใช้พลาสติกมหาศาล แต่ไม่มีท่าที่ว่าปัญหาดังกล่าว จะถูกแก้ไขในอนาคตอันใกล้ ด้วยสังคมบริโภคนิยมที่พวกเราอาศัยอยู่ทูกวันนี้ ทุก ๆ วัน ทุก ๆ เทคโนโลยีผ่านไปอย่างรวดเร็ว พลาสติกคือสิ่งที่ทำให้ทุกอย่างง่ายขึ้นและอยู่ในแทบทุกสิ่งที่เรา จับต้อง จากแปรงสีฟัน ถึงเสื้อผ้า เครื่องใช้ในครัว อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แม้แต่ยาทาเล็บหรือ กาเพชรในครีมบำรุงผิว และก็จริงอยู่ที่เมื่อคนคิดถึงขยะพลาสติกอาจจะไม่เห็นว่าเป็นปัญหาที่ร้ายแรง เนื่องจากสามารถรีไซเคิลได้ แต่ในความเป็นจริงอย่างที่ชาร์ลส เจ มัวร์ กล่าวไว้ว่า "สังคมใช้แล้ว ทั้งไม่สามารถยับยั้งได้ มันด้วนทั่วโลก เราไม่สามารถเก็บและรักษาหรือรีไซเคิลของเราทุกอย่างได้" การเดินทางของพลาสติกเป็นไปได้ว่าส่วนหรือจะถูกชะไปสู่ทะเล ชิ้นส่วนของพลาสติกกลายเป็น ชิ้นเล็ก ๆ จนเป็นไมโครพลาสติก กระจายอยู่ทั่วมหาสมุทร ผ่านสัตว์ ทะเล หรือน้ำสู่ร่างกายของเรา

พลาสติกซี

การสร้างงานศิลปะหรือนิทรรศการศิลปะบางครั้งได้ก่อให้เกิดขยะสิ้นเปลืองและสิ่งปนเปื้อน และด้วยประการนี้เอง นิทรรศการ **พลาสติกซี** เห็นว่าด้วยเทคโนโลยีที่เรามีทุกวันนี้ เราสามารถ เผนแพร่การตระหนักเชิงสร้างสรรค์ในปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยที่ไม่สร้างขยะพลาสติกเพิ่ม ดังนั้น **พลาสติกซี** จึงถูกรังสรรค์เพื่อเพิ่มพูนการตระหนักรู้ของการใช้พลาสติกที่มหาศาลโดยที่ไม่สร้าง ขยะย่อยสลายไม่ได้ในกระบวนการผลิต

ผลงานชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสื่อสารอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของขยะพลาสติก ในทะเลโดยที่ไม่จำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการปนเปื้อนพลาสติก แต่นำพาความคิด ของคนให้จินตภาพถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในทันที

วิทยา จันมา คือหนึ่งในศิลปินแนวหน้าในด้านศิลปะสื่อใหม่ ผู้ซึ่งทำงานที่รวมการทำงานศิลปะ จัดวางปฏิสัมพันธ์ (interactive installation) กับ การแสดงข้อมูลเป็นภาพ (data visualisation) มาหลายปี สำหรับ พลาสติกซี วิทยาใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลจากกรมทรัพยากรทางทะเลและชาย ฝั่งเพื่อเสนอการเพิ่มขึ้นที่มากมายอย่างน่าตกใจของพลาสติกในทะเลประเทศไทย ผู้ชมสามารถ ปฏิสัมพันธ์กับผลงานได้โดยใส่แคปซูลซึ่งมีขยะพลาสติกในถังน้ำที่เตรียบไว้ ในแต่ละแคปซูลจะมี ขยะพลาสติกที่อยู่ในชีวิตประจำวันของทุกคนซึ่งมีอยู่ในทะเล เมื่อแคปซูลที่มีขยะอยู่ถูกทิ้งลงไปใน ถังน้ำ จากน้ำที่นิงสนิทจะเริ่มขยับเป็นน้ำวน ยิ่งน้ำวนแรงเท่าไหร่ บ่งบอกถึงความปริมาณที่มาก ของพลาสติกประเภทนั้นในทะเล ระหว่างที่น้ำวนทำงานอยู่นั้น จะมีตัวเลขสองชุดเกิดขึ้น ตัวเลข หนึ่งคือสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ของพลาสติกประเภทนั้นต่อสัดส่วนพลาสติกทั้งหมดในทะเล และอีกเลข คือปีที่แสดงผลสัดส่วนนั้น ๆ และทุก ๆ ครั้งที่แคปซูลถูกทิ้งลงไปในถึงน้ำ ข้อมูลชุดใหม่จะสุ่ม แสดงขึ้นแม

การที่ได้ปฏิสัมพันธ์กับงาน และการแสดงออกทางการมองที่เรียบง่าย **พลาสติกซ**ี่ สามารถ คว้าความสนใจของคนชมงานและเชื่อมต่อในสิ่งที่เห็นกับการกระทำของเขาที่มีต่ออิทธิพลต่อสิ่ง แวดล้อม

ดร.ให้แสง ชวนะลิขิกร

PLASTIC SEA

Curatorial Statement

"PLASTIC WILL BE THE MAIN INGREDIENT OF OUR CHILDREN'S RECIPES."

- Anthony T. Hincks

When one thinks of environmental problems, plastic pollution is one of the most crucial issues that this planet is facing. In our consumer society today, plastic has become part of our life and we can't imagine ourselves living without it. Plastic is in almost everything we touch, from a toothbrush to our clothes, from utensils to electronic gadgets, even nail polish or glitter in our body lotion. It is true that some people may think that the issue of plastic waste is not that serious because plastic is recyclable. Others argue, like Charles J. Moore, that our, "throwaway society cannot be contained - it has gone global. We cannot store and maintain or recycle all our stuff". And so the plastic that is not recycled gets partially washed into the ocean; pieces of plastic break up in the water, becoming uncountable small shards and fragments of micro plastic flecking throughout the ocean, passing through animals and plants, or water itself, and on to us.

PLASTIC SEA

Making art or holding an art exhibition sometimes creates waste and pollution; that being the case, and given the technology we have these days, we can create artistic awareness about environmental issues without having to create more plastic waste. Consequently, *Plastic Sea* has been curated and fabricated in such a way as to raise awareness about the decadent use of plastic, but without creating more non-biodegradable waste in the process.

This artwork is created to communicate in a straightforward way the growing problem of plastic waste in the sea, to engage participants and enable them to understand some of the environmental effects right away.

Witaya Junma is one of pioneering Thai new media artists who has been working using a combination of interactive installations and data visualisation for a number of years. For *Plastic Sea*, Junma uses a database provided by the Department Of Marine And Coastal Resources to present the growing volume of plastic waste in the sea surrounding Thailand. Audiences can interact by putting a capsule of plastic waste in a water tank; each capsule has a different form of plastic found in everyday life as well as in the ocean. When a capsule of plastic waste is dropped in the tank, the water begins to move and flow, creating a whirlpool. The stronger the whirlpool, the greater the volume of that type of plastic waste in the sea. While the whirlpool swirls, two numbers are shown on the work: one is the percentage of that type of plastic in the sea and the other is the year in which that data is being collected. Every time a capsule is dropped into the water tank, data will be randomly generated.

This interactive show creates a compelling visual experience intended to engage and grasp participants' attention, so that they can connect what they see with their own environmental impact.

วิทยา จันมา

(เกิด 2523 พิษณุโลก) อาศัยและทำงานในกรุงเทพฯ ประเทศไทย

ศิลปิน interactive installation วิทยา จันมา เรียนจบศิลปบัณฑิต คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ในปี 2547 เป็นผู้ได้รับรางวัลพิเศษ The Next STEAM Special Prize 2019 จาก YouFab Global Creative Awards 2019 เมืองโตเกียว ประเทศ ญี่ปุ่น และ รางวัลเหรียญเงิน The Silver Award ด้าน Media Art Category จาก the 25th ifva Awards ฮ่องกง จากผลงาน Life/Time

วิทยา จันมา สนใจวิธีการสร้างผลงานศิลปะที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิม อีกทั้งยังทดลอง ใช้ศาสตร์ และความรู้แขนงต่าง ๆ มาผสมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างสรรค์ผลงานออกมา ศิลปินเลือก เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างผลงานเพราะมันถูกพัฒนามาจากการเฝ้าสังเกต หรือพยายามเลียนแบบธรรมชาติ เทคโนโลยีส่วนใหญ่มักถูกสร้างมาเพื่อช่วยหรืออำนวยความ สะดวกให้กับมนุษย์ แต่ถ้าเรามองมันในมุมอื่น นำมันไปทำหน้าที่ใหม่ที่ต่างออกไป ให้มันสื่อสาร เรื่องราวอื่น ๆ หรือเป็นส่วนขยายในการแสดงความรู้สึกของมนุษย์ในรูปแบบของผลงานศิลปะ การนำเทคโนโลยีมาใช้จึงอาจทำให้เกิดผลงานรูปแบบใหม่ขึ้น ยิ่งถ้าผู้ชมได้มีปฏิสัมพันธ์กับผลงาน จะทำให้ตัวผลงานเองสื่อสารถึงวัตถุประสงค์ได้ชัดเจนมากขึ้น ปัจจุบัน วิทยา จันมา พำนักที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย

WITAYA JUNMA

(b. 1980, Phitsanulok) lives and works in Bangkok, Thailand.

Interactive Installation Artist Witaya Junma earned a bachelor's degree in Fine Art at Faculty of Fine Art at Chiang Mai University in 2004. He was awarded the Next STEAM Special Prize from YouFab Global Creative Awards 2019 in Tokyo, Japan, and the Silver Award in Media Art Category from the 25th ifva Awards, Hong Kong the Life/Time exhibition.

Witaya Junma is enthusiastic about exploring and using new approaches to his art; he also likes to explore various branches of science in creating his works. Technology and machinery have thus become a significant part of his artistic process and art. To him, they are products of the observation or imitation of nature. In other words, they are replicas of living things, and their creator is us, human beings. The main role of technology and the machine is to make our lives easier; however, if we offer them a place in the art world and give them different roles, from telling stories to amplifying expressions, Junma believes we can create new art forms. And if we use them wisely, technology and machines can help convey the artist's objectives more effectively than conventional methods.

ให้แสง ชวนะลิขิกร

(เกิด 2530 กรุงเทพฯ) อาศัยและทำงานในกรุงเทพฯ ประเทศไทย

หลังจากสำเร็จการศึกษาปริญญาตรี BA Media Arts จาก Royal Holloway, University of London ต่อด้วยปริญญาโท MLitt Modern and Contemporary Art ในการเรียนรู้เชิง ภัณฑารักษ์จาก Christie's Education, University of Glasgow ให้แสงได้กลับมาเริ่มทำงานใน วงการศิลปะของประเทศไทยเริ่มจากช่วยงานวิจัยพ่อของเธอ รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร เกี่ยวกับศิลปะนามธรรม และเป็นผู้จัดการส่วนตัวของศิลปินจากนั้นเป็นต้นมา เริ่มต้นปีพ.ศ. 2555 ให้แสงได้เริ่มทำงานที่หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครด้วยตำแหน่งผู้ประสานงานเครือ ข่าย ต่อมาด้วยตำแหน่งผู้จัดการโครงการและผู้ช่วยภัณฑารักษ์ โดยเป็นระยะเวลาเกือบ 2 ปีที่เป็น พนักงานประจำ รายโครงการจนกระทั่งปี 2561 พร้อมกับเป็นอาจารย์พิเศษในหลายมหาวิทยาลัย

ในปีเดียวกันคือ 2561 ให้แสงสำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัญฑิตจากคณะศิลปกรรม ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเริ่มกลางปี 2562 ได้บรรจุเป็นอาจารย์ประจำที่คณะดังกล่าว นอกจากนั้น เธอยังได้รับตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการแกลเลอรีและพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ Art4C ให้แสงก่อตั้งและเป็นบรรณาธิการนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์มัลติมีเดีย Teleaesthetics (teleaesthetics.net) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ บางโอกาส เธอได้รับมอบหมายในการเป็นภัณฑารักษ์ อิสระในทางศิลปะและวัฒนธรรม

HAISANG JAVANALIKHIKARA

(b. 1987, Bangkok) lives and works in Bangkok.

Completed BA in Media Arts from Royal Holloway, University of London (2010) and received her MLitt in Modern and Contemporary Art focusing on curatorial practice from Christie's Education, University of Glasgow (2011). After five years of art education in the UK, Haisang came back to Thailand and took a research task on abstract paintings for her father, Associate Professor Kade Javanalikhikara. She has been his representative ever since. In 2012, she started working at Bangkok Art and Culture Centre (BACC) as a coordinator for the Art Networks Department, then became a project manager and an assistant curator for the Exhibition Department. Haisang worked there for nearly 2 years as a full-time staff member and continued working for BACC at the same position as a freelancer until 2018. During that time, she took teaching jobs at various universities

Haisang graduated Doctor of Fine Art at Chulalongkorn University in 2018. Starting May 2019, she has been a full-time lecturer there. In addition, she is also a director of the faculty's gallery and creative space called Art4C. Moreover, Haisang is a founder and editor-in-chief of a multimedia e-magazine called Teleaesthetics (teleaesthetics.net) which was a part of her doctorate thesis. Occasionally, she takes part on projects as curator.

PLASTIC SEA - WATER OF THE PLASTIC

ศิลปิน - Artist วิทยา จันมา Witaya Junma ภัณฑารักษ์ - Curator ดร.ให้แสง ชวนะลิขิกร Haisang Javanalikhikara, D.F.A

โครงการนี้อยู่ภายใต้ โครงการศูนย์ปฏิบัติการศิลปกรรมดิจิทัล คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

This project is under FAAMAI Digital Art Hub, Faculty of Fine and Applied Art, Chulalongkorn University

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Dean of Faculty of Fine and Applied Art, Chulalongkorn University ศ. ดร. บุษกร บิณฑสันต์ Professor Bussakorn Binson, Ph.D.

<u>โครงการศูนย์ปฏิบัติการศิลปกรรมดิจิทัล - FAAMAI</u>

ผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ผศ. ดร. ประพล คำจิ่ม

Executive Director Asst. Prof. Prapon Kumjim, Ph.D.

เลขานุการฝ่ายบริหาร ดร. สิริธร ศรีชลาคม

Executive Secretary Sirithorn Srichalakom, D.F.A

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินงาน พิรุณมาศ ขจรเดชากุล Operation Director Piroonmas Kajorndechakul

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด กุลกานต์ กลิ่นระคนธ์

Marketing Manager Kullakan Kinrakhon ผู้จัดการฝ่ายศิลปทรรม รติมา ศิริพิสิฐศักดิ์ Art Director Ratima Siripisitsak

เจ้าหน้าที่ประสานงานฝ่ายศิลปกรรม ปาลิตา ศรีอำมร Art Coordinator Palita Sriammorn

เลขาบุการ สุนทรวินิจ วรสิงห์ Secretary Sunthonwinit Vorasing

ศู<u>นย์แสดงผลงานศิลปะและแหล่งเรียนรู้สร้างสรรค์ - Art4C</u> ผู้จัดการ Art4C นุซนาฎ ลายเมฆ Manager of Art4C Nutchanat Laimek

สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Environmental Research Institute, Chulalongkorn University
ดร. ศีลาวุธ ดำรงศิริ Seelawut Damrongsiri, Ph.D.
ดร. ปกฉัตร ชูติวิศุทธ Pokchat Chutivisut, Ph.D.
ดร. วิไลลักษณ์ นิยมมณีรัตน์ Wilailuk Niyommaneerat, Ph.D.
ดร. รัชชานนท์ เปี่ยมใจสว่าง Ratchanon Piemjaiswang, Ph.D.

ผู้เรียบเรียงภาษาอังกฤษ จอห์น ชาลส์ คูลว์ลี Editor John Charles Clewley

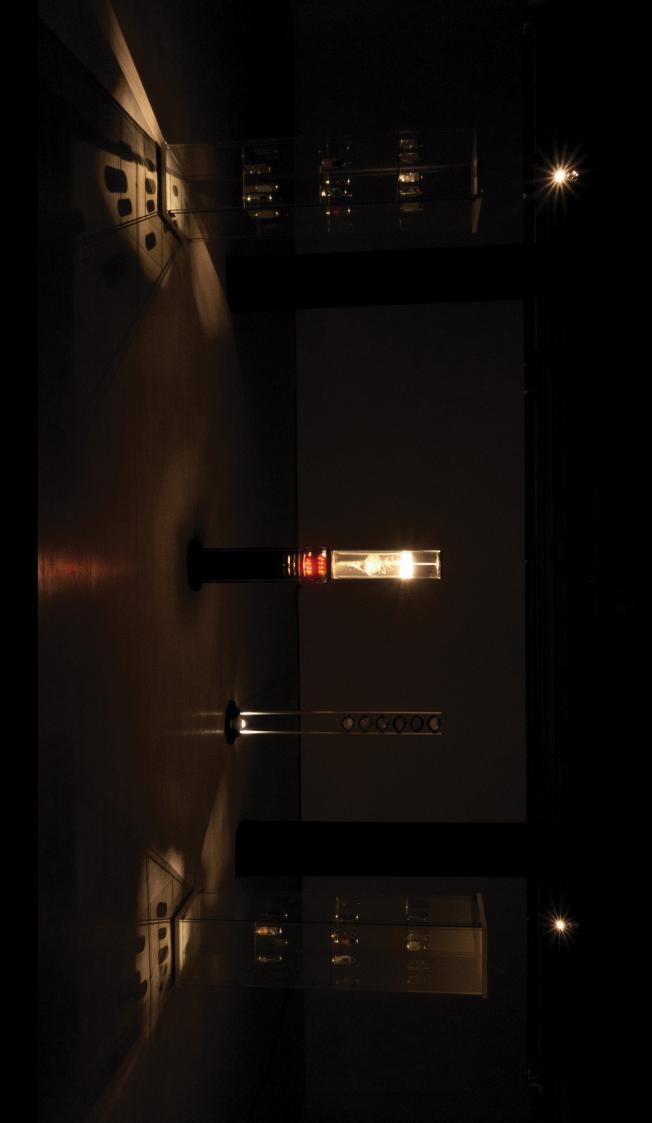

ในปี 2562 ประเทศไทยติดอันดับที่ 7 ของประเทศที่ปล่อยขยะพลาสติกลงสู่ทะเลมากที่สุดในโลก มากถึง 1 ล้านต้น กลายมาเป็นขยะในท้องทะเล 0.41 ล้านต้น ขยะพลาสติกในทะเล 10 อันดับแรกเป็น พลาสติกที่ใช้กันในชีวิตประจำวัน เช่น ขวดน้ำดื่ม, โฟม, ถุงพลาสติก, หลอด ฯลฯ

พลาสติกซี คือ Interactive Installation ที่นำข้อมูลขยะพลาสติกในทะเลของประเทศไทยมา เปรียบเทียบปริมาณให้เห็นภาพด้วยแรงดึงดูดของน้ำ โดยที่ผู้ชมจะเป็นคนเลือกชนิดของขยะพลาสติก แล้วใส่ลงไปในผลงานเพื่อรับรู้ถึงปริมาณของขยะพลาสติกชนิดต่างๆที่สะสมอยู่ในทะเลของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2550 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

จากข้อมูลขยะที่แสดงผล อาจกระตุ้นให้ผู้ชมเองปฏิเสธไม่ได้ว่าตนเองมีส่วนร่วมทำให้มันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

*ผลงานชุดนี้ใช้ฐานข้อมูลจาก กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

วิทยา จันทา

In 2019, Thailand was the 7th biggest marine polluter. Of the one million tonnes of plastic waste pollution in 2019, 0.41 tonnes found its home in the sea, and it included different kinds of plastic products and packaging from our daily lives such as water bottles, foam, plastic bags and plastic straws.

Plastic Sea is an interactive installation* that represents plastic waste data from the seas that surround Thailand by way of illustrating the gravity of water. An interactive participant can select the type of plastic waste and place it in the installation and watch how much plastic waste is found in the sea from 2007 to the present.

By engaging with *Plastic Sea*, visitors will find that they are contributing to the issue one way or another.

*This interactive installation uses a database provided by the Department Of Marine And Coastal Resources.

Witaya Junma